

чобрица. *Пк.* 38. Щомъ като ъж (кокошкѣ-тъ) улови, опитва, ъж да ли има яйце, и подирѣ, като ъж вържи, посолаява ъж, и тя изведнашъ сниса яйце-то. *Л. Д.* 1870 *p.* 168. 2) посыплю, посыпаю: Улови риба моруна, Добра обеда да сготовиш С отрова да ъж посолиш, Чича си да си угостиш. *Д.* 46, 39—42.

Посочѣмъ *м. св.* **Посочѣвамъ** *м. дл.* 1) покажу, показываю (*рукой, пальцемъ въ известномъ направленіи*): Стариятъ дяволъ посочилъ съ пярстъ камъ Янаки. *З.* 114. Рече Райна и посочи бабѣтъ (*сказала Р. показывая на старуху*). *Р.* 58. И му посочи вратата (*Указалъ на дверь*). *ib.* 20. Нощно свѣтило, луна истече На звѣздокытно ясное небо Горѣ имъ листокрытъ посоче. *Гн.* 21. 2) направляю, -яю: Пне ловѣхме ударетѣ, што бѣхѣ на тебе посочени като шитове (*die deinem Leben galten*). *Рш.* 118. 3) укажу, указываю: Той посачаше на военачалницѣтъ и наймалкытъ му погрѣшки (*il faisait remarquer aux chefs ses moindres fautes*). *Т.* 262. Друго удоволствіе тѣмъ не посачать освѣтъ да бѣдѣтъ непобѣдимы въ добродѣтеля, и да добывать голѣма слава (*On ne leur propose jamais d'autre plaisir*). *Т.* 75. **Посочень** *пр.* указанный, направленный: Звѣздыты все си врьватъ изъ единъ посочень пѣтъ. *Л. Д.* 1874 *p.* 172. Една дървена влачулка, направена съ дълги криво-посочени зѣбци. *ib.* 76 *p.* 66.

Поспѣстѣмъ *м. св.* **Поспѣстѣвамъ** *м. дл.* приберегу, -гаю: Отъ новѣ-тъ печялъ пакъ ако поспѣстѣва то ще му стигне рѣка найсѣтнѣ да си купува по-повече стока. *Л. Д.* 1873 *p.* 216.

Поспечѣдѣмъ *м. св.* понаживу: Малу са пуспечелили, Ду хилада и петъ стотини манахи вакли овнове. *Ч.* 321.

Поспѣшѣмъ *м. св.* поспѣшу: Не имашемъ надежда да затворатъ источник-отъ, поспѣшиха да сѣ спасатъ на ближни-те плавини. *М.* *p.* 527.

Посплѣшѣмъ *м. св.* спугну: Еврейнѣ-тъ го послашиха нѣколко пѣти, но като вижда, че онзи и хаберъ нѣма. *Л. Д.* 1876 *p.* 183.

Поспомѣнѣмъ *м. св.* помяну (*покойнаго*): И тѣй като поспомѣнѣватъ и като понадигватъ бѣкличкитѣ и плоскачетата за дядова, за бабина—хади селски расправи. *Зк.* 77.

Посправѣмъ *м. св.* снаряжу: „Нищо ти нече бре Турци, Нел'ти сакае Гюбрѣнѣ,—вита невестѣ: Да ъж посправимъ, посправимъ, И при нихъ да ъж отведемъ“. *Ч.* 353.

Поспрѣтърхамъ *м. св.* сколочу, кое какъ построю: Ще ти, даскале! поспрѣтърхаме и една кѣщичка. *Зк.* 29. За малко едно врѣменце посп(р)втърха си една кѣщница. *ib.* 165.